

то був би се дійсно фінал, виречена минувшість і будучність".

Про становище Росії супроти Польщі п. Рутівський сказав: "Перебуваючи так довго в Росії, винні в переконанні, яке потверджував кожний день, що те, що приносять нам Росіяни, є загладою не тільки сеї ділянки (себто Галичини), але загладою, яка сягне далі і мусить скінчити ся знищенням Польщі. Росіяни нічого так не бажають, як покласти раз руки на східних окраїнах Польщі, бо справедливо переконані, що тоді будуть багато сильніші там, де вже панують".

Так говорив п. Рутівський, а його слова такі ясні і так висловлюють польське змагання супроти українського народу, що знайдуть в душах усіх Українців однаковий відгук.

Польське невдоволене програмою австрійських Німців.

В числі з 18. с. м. подали ми комунікат про програму австрійських Німців, себто Німецького національного Союзу і Християнсько-соціального Союзу в австрійським парламентах. В сій програмі, зложеної в 10 точок, сема точка відноситься до відокремлення Галичини; говорить ся в ній, що згадані партії будуть уважати на те, щоб розширена автономія сього найбільшого краю не довела до розвільнення державної длуки і щоби при сій під кожним оглядом зберігано і забезпечено інтереси держави, особливо військові, фінансові й комунікаційні".

Се становище австрійських Німців викликало серед Поляків розчарування й невдоволене, якому дає вислів ціла польська преса.

І так "Gazeta Wieszona" з 21. с. м. в кореспонденції з Відня вносить з тої ухвали, що в німецьких кругах наступив некорисний зворот що до відокремлення Галичини; іронізує над тою ухвалою, що вона повинна би говорити не про "інтереси держави", тільки про "інтереси зацікавлених країв держави", бо о се властиво ходить Німцям; в кінці потішає польську публіку тим, що перед кінцем війни говорене про відокремлення Галичини має тільки теоретичне значіння.

Так само "Nowa Reforma" з 21. с. м. нарікає, що Німці спроневерили ся своєму давнішому становищу в справі відокремлення Галичини. В своїх давніших програмах, — як "Pflingprogramm", "Oesterprogramm" і "Linzer Programm", — домагали ся вони послідовно відокремлення Галичини. "Los von Galizien!" було національним кличем, який тепер мав вікниці здійснити ся. З запалом повтали вони також заповідь відокремлення Галичини з 5. падолиста м. р. Та ле

ден польське коло приступило до вироблення конкретного проекту і висловило бажанє найшвидшого погодження справи, Німці відступают". Сей відгук Німців бачить "N. Ref." в ухвалі, де вже тільки "скромно" говорить ся про "розширене автономію" Галичини. Ще перед кількома тижнями Німці інакше говорили й мали зовсім інакші домагання що до Галичини, але христ. соц. партія не хотіла писати ся на "Oesterprogramm" і "Pflingprogramm" і для вдержання солідарності бодала на зверх "Німецький національний Союз" мусів змінити свою радикальну програму що до відокремлення Галичини".

"Українці, — пише "N. Ref." далі, — які були загінвані на Німців за галицьку справу, певне тепер знов переперосять ся. При дуже цікавій і знаменній дискусії в "Oesterr. Politische Gesellschaft" над рефератом пос. Гальбана про польську справу пп. Василько і Редліх знаходили ся вже на тім самім возі. Не знаємо тільки, чи пос. Редліх прилучив ся також до думки Василька, що для Українців є ліпший російський кнут, ніж польське правління."

Як бачимо, ходить тут о дискусію, про яку ми донесли в ч. з 20. с. м. і в якій пос. Василько дав знамениту відправу пос. Гальбанови на його виводи про права Поляків до будовання польського державного організму в Східній Галичині. Що відправа була знаменита, видимо найбільше з того, що "N. Ref." відплачує пос. Василькови аж... денунціяцією.

Пише про сю дискусію також "Kurjer Iwowski" з 22. с. м. в кореспонденції з Відня. Згадавши про реферат пос. Гальбана і промову б. парламентарного посла Штайнакера, який "за найважливішу точку польської справи вважає українську справу і домагав ся з найвогнію рішучістю погодження її при помочи міжнародної контролі", — кореспондент пише:

"По ній вирушив на ораторську арену Буковинський Українець пос. Микола Василько. Представник Українців ударив в австрійську централістичну нуту. Не бажав собі ніякого відокремлення Галичини, бо його наряд бажав бути в Австрії під одним дахом з іншими народами, а змагання Поляків мали би той наслідок, що кожний наряд дістав би власний дах і всі ті дахи ходили би разом. Українці потребують адміністрації австрійської, а не польської."

Як бачимо, польська преса дуже невдоволена, що на відчті пос. Гальбана виступив пос. Василько, пояснюючи справу з українського становища. Отже іронізує його виводи й денунціяє. Та ці виводи польської преси для українських політиків не є нові і не роблять на них вражіння.

Росія і національний принцип.

Добє в творі, а не в прантці,

Берн, 13 лютого 1917.

Російська преса не перестає обговорювати умов мира. В "Речи" з 24. січня с. р. пише Мільков з приводу мирової ноти Вільсона про правильність національного питання по війні. Між ин. читаємо там: Принцип, що ніхто не має права переносити народи з одної держави до другої, неначе б вони були річками, є гарний і не означає нічого іншого як проголошення права плебісциту. Одначе не треба аж доказувати, що практичне приміненє сього собою справедливого принципу не все відповідало би його зміслови. Прим. наші союзники ніколи не згодили ся би на плебісцит в Ельзасі й Лютарингії, бо він тільки забезпечив би стан, утворений несправедливістю. Плебісцит в знищеній Арменії віддав би панованє Курдам і Туркам. Плебісцит в Македонії дав би так само вислід, який не відповідав би ані дійсному становию ані справедливості.

"Новое Время" також застерігаєть ся проти примінення в Росії принципу рівноправності народностей. Се означало би розвитє Росії на "Злучені Держави Росії", до чого не можна допустити.

За "конкретні мирові усліва"

БУДАПЕШТ (Ткб) В угорським парламентах після перерваної дискусії над звітом президента міністрів про надзвичайні повноважності підчас війни, пос. Людвик Голляо (з групи Кароля) інтерпелював правительство, чи з огляду на вимоги гуманності і цивілізації не було би вказане в цілі покінчення проливу крови подати в конкретній формі мирові усліва. Підчеркуючи, що він не бажав здержання воєнних подій, інтерпелінт поставив запит, чи угорське правительство було би схильне з окремою комісією, вибраною парламентом, порозуміти ся довірочно в справі мирових услівій.

Президент міністрів гр. Тіса висловив передовсім обуренє з того приводу, що бесідник заявив, немов би війна не була накиненою несприятелями. Експансія Німеччини, утвореної в р. 1871, не грозила інтересам ніякої іншої держави. Се є нарочіє перекичуванє фактів, коли несприятелі представляють справу інакше. Союз з Німеччиною мав мирові цілі і вступав ся серед війни. Осередні держави не думають вести війну хоч би о одну хвилину довше, як сего треба для врятованя істнованя. Що до того згідні з собою всі союзники. В кінці гр. Тіса заявив, що тризлий мир залежить від того, щоби ніхто не мусів думати про реванж. Оружє, якого уживають тепер осередні держави дасть

ЧЕКИ

— долучуємо для ВП. наших Передплатників —

і просимо надіслати передплату, щоби не переривати висилки часопису, що і для Передплатників і для нас є некорисне. — Навернені передплатники дістають опісля з 5—10 днівним опізненєм часопису, а ми маємо багато роботи здержуючи і знова наvertsуючи. Пригадуємо, що здержимо висилку "Діла" воім без виїмки, як не дістанемо грошей

до 5. Марта.

Війна і народна словесність.

В "Календаріку для Січових Стрільців і жовнівів Українців" на 1917 р., який видав "Український Жіночий Комтет помочи для раних" у Відні (ціна 1 кор.), звертає наш заслужений етнограф п. Володимир Гнатюк в статі п. н. "Війна і народна поезія" увагу на народну творчість, викликану війною, і звиває до записування народних пісень, оповідань і т. п., які повстають тепер між народами на воєнні теми.

При записуваню пісень радить автор звертати увагу також на отсі обставини:

- 1) Які саме пісні співають воїни в полі і які з них найрадші?
- 2) Звідки їх беруть, чи в рукописних зшитках, чи з друкованих збірників? Коли знайдуть ся між воїнами рукописні зшитки, належить переписати їх в цілости та при тім подати їм їх місце походження (село, повіт) властителя зшитка і відомости про те, як повстав зшиток (хто, коли й де писав його, звідки брав пісні й інше).
- 3) Чи мають віділати поодинокі родів оружя (піхота, улани артилерія), піоніри, санітети і т. д. свої власні пісні, які співають лиш вони, і які саме ті пісні? Чи не мають своїх власних пісень також поодинокі військові групи (полки, бригади, дивізії, корпуси)? Чи не співають ті відділи залюбки деяких загальних пісень, які саме і чому?
- 4) Чи не співають одні відділи військ пісень, в яких посмішкують ся з других? Які саме ті пісні?
- 5) Чи не завначають ся в піснях племенні різниці (Гуцули, Байки, Лемки, Подоляни, По-

кутяни, Волинки), або національні (Українці, Поляки, Румуни, Мадяри, Чехи, Хорвати, Німці, Турки)? Записати всі такі пісні, хоч би се були лиш й відривки.

б) Чи не вкладають ся до старих пісень нові додатки або чи не переробляють ся старі пісні на нові?

Кому було би тяжко дати відповідь на такі питання, то нехай запише лиш тамі пісні; і се буде добре.

Так само при записуваню оповідань добре було би також дати відповідь на ось які питання:

- 1) Звідки оповідач походить (село, повіт), його вік і занятє перед війною, коли його покликало до служби? Які його погляди на війну, її причини й цілі?
- 2) Чи полишив родину і господарку та в якій стані? Чи довго був без звісток з дому? Які чудні звісти доходили до нього? Чи був на відпусті в часі війни і які зміни застав у себе, а які в селі та в околиці? Що переживала його родина в часі війни? Які недостачі терпіла і як се на ній відбило ся?
- 3) В яких походах брав участь (проти Росіяни, Сербів, Італійців, Румунів)? В яких був битвах і яке вивинив із них вражінє? Чи був ранений або хорий, чи лежав у шпиталях, як довго і як йому там було? Чи був відзначений, коли, де і за що? Чи багато згинulo його товаришів, односельчан або знайомих? Чи бачив їх смерть і яке вражінє вона на нього зробила? Чи брав участь у їх похороні?
- 4) Які недостачі терпів сам і загалом воїни в часі походу і битв та як їх переносили?
- 5) Які були відносини між самими воїнами до себе і між воїнами та їх старшиною? Чи були випадки самоповсяти за старшиною? Чи

трафляди ся межі старшиною свої люди і як до них відносили ся воїни?

При сій нагозі звернемо увагу всіх тих, що хотіли би записувати твори народної словесности, на брошуру п. Володимира Гнатюка п. н. "Українська народна словесність (В справі записів українського етнографічного матеріалу)", яка вийшла недавно в Відні накладом Союзу визволення України (ціна 1 К). В першій розділі сеї брошури автор представляє вплив української народної словесности на розвиток українського письменства, а також на чужі літератури, як польську ("українська школа"), російську й инші; далі вказує він на те, що наша народна словесність робила велике вражінє на чужих письменників і вчених і заставляла їх зайняти ся дослідом її. В другім розділі подає він короткий огляд праць над українською народною словесністю. Третій розділ містить докладні інформациї, як записувати твори народної словесности. Се поученє треба поручити кождому, хто хоче працювати в сій області.

Вертаючи до справи записуваня творів народної словесности на воєнні теми, завначимо, що простора збірка воєнних пісень та оповідань буде мати своє особливе значінє, бо вона викаже народні погляди на війну, відносини до неї та її характеристику. Жаден учений не зможе про се звідки инде довідати ся, а знати наше родну думку про якусь суспільну появу, особливо про таку, як теперішня війна, — потреби сього чейже доказувати не треба.

В кінці завначимо, що записані твори народної словесности треба присилати до Етнографічної Комісії Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, аул. Чарнецького ч. 24.

ім успіх, який доведе до як найскоршого і водночасного миру. Гр. Піса просить о прийнятє до відома його відповіді.

Перед голосуванням над прийняттям до відома лавян президент міністрів посла опозиції з виїмком членів групи Каролія виїшли із салі. Відповідь прийнято до відома всіма голосами проти 8 голосів присутніх на салі членів групи Каролія.

Надії на вислід війни підводними човнами сповнять ся.

Заяви представників німецького правительства.

БЕРЛІН (Ткб). В головній комісії німецького парламенту, яка 21. с. м. знов вібрало ся, державний секретар уряду заграничних справ Ціммерман дав довірочні поясненя про розвиток політичного положеня по 31. січня с. р. і висловив незломне переконанє, що ужитєм такого оружя, яким є підводні човни, osiągnеть ся бажану ціль.

Державний секретар уряду маринархи Капелле в докладнім виводі зазначив, що надії, покладані на необмежене уживанє підводних човнів, не тільки здійснили ся, але дійсність навіть їх перевищила. Вказав на систематичне затулюванє втрат в англійській пресі і на ту корисну обставину, що нема навіть найменшого приводу до здогаду, неначе б від початку необмеженої боротьби підводними човнами якийсь човен затонув. Охоронні зарядженя Англії держали ся в дуже тісних границях. Ажде на Північнім морі нема корабельного руху. Плаває нейтральних майже спинила ся. Словом, маринарка з повним довірем може дождати дальшого ходу війни підводними човнами. Надії, які привязував німецький нарід до сеї війни, є зовсім потверджені її дотеперішнім успіхом.

Державний секретар в утрішних справах Гельферіх вказав на сильне погіршенє заосмотрюваня Англії в необхідні предмети, а також заосмотрюваня її союзників і нейтральних у вуголь Англією в часі до кінця грудня 1916 р. Обниженє в порівнаню з груднем 1915 є бога-то більше, ніж обниженє цифр шо-до цілого 1916 р. в порівнаню з 1915 р. Цифри показують, що апровізація Англії наближаєт ся до небезпечної точки, отже з господарського становища з великою рішучістю можна числити на сповненє надії, злучених з війною підводними човнами.

В справі виселенців.

Комунікат.

Відень 20. лютого 1917.

На днях 17. і 20. лютого явили ся у міністра внутрішних справ бар. Гандля і міністра уряду для вижнелєня Гецфера відпоручники Української Парляментарної Рєпрезєнтації, і комісії для виселєнцїв у Укр. Загального Комітєту пп. Петрушевич, Лев Левичий і Перфецький і предложили обом міністрам ряд домагань в справі облекшеня важкої долі наших виселєнцїв зі східної Галичини і Волині. Обговорєно основно тяжке подожєнє наших втікачїв і виселєнцїв в Галичині і в таборах для виселєнцїв та в перлюстраційних стаціях, з осіб невиносимє положєнє в таборах Гредік і Гмінд та в перлюстраційній стації в Унгаріш Градіш і зажадано негайного виданя відповідних заряджень для облекшеня долі виселєнцїв і заосмотрєня їх поживою, одїєм, білєм і обувою.

Справа облекшеня виселєнцїв повороту до краю, безпроводочного зєзєржаня дальшого перєселєваня виселєнцїв з Галичини і розширеня виселєнцєного округа на повіті ширшого воєнно-го округа, становили поза справою безпроводочного заосмотрєня поживою і паливом таборів в Гредік і Гмінд та напрєви бараків особлив-но важний предмет обох конференцій.

Оба міністри, а в справах вижнєлєня особливо міністер Гецфер виявили заінтерєсованє порушєними справами і прирєкли видати в найближшій часі відповідні зарядженя. Першим таким зарядженєм міністерства внутрішних справ являєт ся висланє безпосередно по авдієнції осібної комісії до табору Гредік.

Відповідні „Рєти“ вручєно на письмі обом міністрам. Крім них переданє також два меморіали про табори в Гредік і Гмінд.

Перед найбільшою битвою історії?

БАЗЕЛЬ. (Тел. пр.) З Англії доносять, шо Лойд Джордж і Аскіт завидли на зборах в останніх днях, шо протягом 5 тижнів треба сподівати ся на західнім фронті найбільшої битви історії людства.

НОВИНКИ.

Львів, 22 лютого 1917

— Від п. віцєпр. Юліана Романчука одержали ми нині таку депєшу: Дякуючи найширїйше за згадку про мої уродини, прошу дуже вже з огляду на теперїшні сумні відносини здержати ся від усякого святкованя або манїфєстацій. Однодушно і відно проєвратимо всі наші почуваня і діла нашої вітчизні! — Романчук.

— Засіданє комісії для історії штуки Наукового Товариства ім. Шевченка буде дня 26. лютого (понєділок) о годині 6. вечєром в канцєлярії Товариства вул. Чарнецького ч. 26. — Заряд.

— Нікєлєві 20 сєтєкові грєші будуть по думці, розпорядку міністерства скарбу анїмїновані в ц. к. касах і урядах до 30. цвєтня 1917 р. вкључно.

— Залит і. Чому в бараках в Освенцімі, хоча там майже виключно українські виселєнці і сезонноі робітники в числі до 2000 — нема священника гр. кат. а лише латинський, шо не може обслужити людей, котрих мови не знає? 2. Чому в Освенцімі при ревізії робітників сезонних з Прусії відбирають їм українські молитвословия, кажучи, шо се не вільно? 3. Чому хоч приходять вже контракти робітничі, не пускають робітничь на роботу, ніби то задля якоїсь там школи?

— Товч з дробу на картки. Постанови міністерського розпорядку з 30. сєрпня 1915 відносять ся також до товчу з гусий і иншого дробу і тому вільно його продавати тільки за картками.

— Іменованя в львівській дієцєзії. Віцєдеканом дек. підкамїнецького іменованій: о. Юліян Дуткевич, парох в Дубю. — Зєвїзательства парохій одержали оо: Зинувій Жигалович ехсїгт. в Кустині дек. лопатинського, Аполїнарій Осадія в Колтові дек. олівського, Володимир Лензавський (з станисл. еш.) в Спасі дек. роїнітївського, Стефан Яськевич (з станисл. еп.) в Гребєнові дек. сільського, Антїн Рудницький (з станисл. ед.) в Дмитрію дек. ширецького. — Сотрудництва одержали оо: о. Василь Дуза ехсїгт. в Перєгінському дек. перєгінського (а не в Куровичах, як се черєз похибку друкарську було мильно поданє в ч. II. Аєпарх. Від.), о. Константин Весна, прив. з правом управи в Куровичах дек. глинянського, о. д-р Володимир Пєлліх, заст. сотрудника при архикат. церкві св. Юра у Львові.

— В справі управлїнєня обороту насїєм червоної конїюшини подас Красєе Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові. Рєскриптом з дня 27. січня 1917 р. ц. к. Намїсництво з поручєня ц. к. Міністерства рїльництва зєвнуло увагу всіх ц. к. Старостів і районних Команд на се, шо закупно насїє червоної конїюшини у продуцентів дозволенє лиш членам Воєнного Союзу для торговлї насїєм червоної конїюшини (Kriegsverband für den Kleesamenhandel Wien VIII, Langegasse 74), або осбам, шо одержать від вгаданого Союзу уповажненє до закупки, але вони обовязані відпорукувати товар лиш членам Союзу. Особи, шо потребуєть насїє для власного господарства, можуть без перєпои набувати його у продуцентів безпосередно після унормованих цїн. Торговельні фірми, котрі деталїчно продають насїє місцевим рїльникам, а самі набувають його виключно від членів Союзу, не мусять бути членами Союзу. Рєскрипт зєиває ц. к. Старостів, шо би до 15. лютого донєсли, чи в повіті нема запасів червоної конїюшини, котрі можна би зарєквірувати для Воєнного Союзу.

— Рєсієськї Пєляки про Пілсудського. З нагоди установлєня польської державної Ради часопїсь „Зєрава ролка“, орган польського Народного Комітєту в Петроградї пише між иншим про Пілсудського: „В державній Радї людєна зовсім необчїслїма, а саме п. П. Пілсудський. Се без сумніву незачайна індивїдуальність і сильний характер. Знаємо, шо він був противний дєсєровільній військовій службі під німецькою комендою. Якї його теперїшні політичні плєни, се невїдомо. Від Пілсудського можна сподівати ся вчинків політично незрілих, легководунних (прєці він має за собою формованє галицького лєгіону), однак можна й сподівати ся по нїм рішучих і конєчних виступів. Се покаже найближша будучність.“

— Важкий вибух в Архангельську. Данські дєвєники доносять, шо катастрофа, яка дучила ся д. 27. січня с. р. в Архангельську, була найбільшою на свїті ексєльозїєю, шо робила вражєнє землетрєсеня. Один вибух йшов по другім. Вже першій з них знішив залїзничу стацію. Тисячі людий згинуло, матеріальні шкоди обчїслюють на 100 мїліонів рублїв. Думають загално, шо катастрофа була спричинєна пєкольною машиною. Досї уязєнено околє 100 Фінляндїєв, як посудженєних о внах.

— Відзначенє. Лівар д-р Степан Гасюк, надпоручник 15 полку драгонів, одержав срібне знамено за мужність.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Пяткова система“.

На необхідну потребу удержаня 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх подій тїж дорожчі і важливіші для української справи, конєчні як найскоршї і найбільшїї жертви

Андрій Кадайський Feldpost 284 — 100 К (Дн.); Теодора Стефановича 284, 284, Тофана Feldpostassistent-a 284, Івана Кадайського Львів. — Д-р Володимир Миколаєвич, в Унтеррєдбах 50 К (пятьдєсятє кор.) (Діло); Д-р Івана Бережинського зі Львова, Д-р Володимира Лєвківського в Ніску, Д-р Дмитра Левичького а Рєви руської. — о. Андрій Бенцїн парох Старого Самбора 5 К; о. Ів. Шпитала парох з Тершова, о. Яр Пасичинського в Волі Кобиланської, о. Петра Мадяра завідатєля в Лужки горіш., о. Івана Шевчика парох в Лївинцї мал., о. Івана Яворського парох в Стрїльбичах, — Олена Стєцїв Бєнькова Вишна 20 К. (Дн.), — В. М. Гумєнюк и Мошенїця 10 К. (Дн.); Голубовичів в Жидні, Марусю Семенюкївну в Малєстєві, Василь Попадюка в Солотвинах п. Криниця, Асо Тєслюкїну в Волині, Гриця Сохлякого учит. а Колодрєбн. — Василь Бєлєвський хорунжий пол. почт. 223, п-у Стєфію Шумилїну, о. Михайла Шумїла Стронїтина, хорунжих: Василя Гринєва, Микола Петрова і Гриця Пахольчука усіх 36 п. об. красв. — о. Іван Скварко в Борніім 10 К (Дн.); о. Івана Фєнїча в Бєлзї, о. Юл. Мягєко в Перємишли, п. Стєфанію Лївачк уч. в Перєкопній, п. Евсташію Петєрєсову учит. музики в Перємишли і о. Івана Бучка проф. сем. дух. у Львові. — Кліментина Чолїйова а учителька, Володимир Чолїй учитель з Перєгінського по 5 К. (Дн.). — Марія Смулка, Сохаль 10 К (Дн.); Вп. Марію Шалїнську в Холмі, Маню Лєвєрєску в Варяжи, Ольгу Лїскївну у Львові, Славку Нєсторовичївну в Перємишли і Тадає Залєського ц. к. проф. в Самборі. — о. декан Петро Мєкєдїта в Сєнїчю 10 К (Дн.); кличу всіх п. товаришів, які здавали іспїт арїєлєсти в акад. гімназїї у Львові в р. 1890. — о. Ст. Кишик з Олави 10 К (Дн.). — Марія Тушицька 2 К, Іван Афтаназів 2 К, Александр Ружицький 2 К, Юліян Ружицький 2 К, Анто Ружицький 5 К всі в Заторї — д-р Конюшевський Перємишль 10 К (Дн.); Впр. о. протогумєна Платонїда Фїлєса у Відні, Вп. Романа Дємоховського радника висшого суду кр. у Перємишли, Ярослав Стефановича старшого інжїнеря в Пїєтєрковї, Фїларєта Грабовєнського радника суду в Самборї та о. Фїларєта Ортинського парох в Топільнїшї. — Кєкіш Іван Вольбром 5 К (Дн.); о. Ярослав Кєкіш парох Стїнка, Пєлєс Рїбак учителя, Lig. Gruppe d. II. ААК. Тарнів, Еміля Лїхновська учителька Bruckenthal, Ніколада Бєзушко Ruо. Eisb. Redi. Korneuburg — Яськів Михайло хор. 9 го полку 10 К (Дн.); Зєліка Озайло хор. 9 го полку 10 К (Дн.); Гаушу Михайла, стала, Осєцького Пязьного, Гаушу Михайла, Мороза Вас. Кузіва Ів. всі хорунжі 9 полку. — хор. Александр Козак 10 К (Дн.); п. поручників Бурка Юлія, Сорозана Ів. Костинюка Юлія. — Ірєна Дрогомїрєцька радниця в Бутинї 10 К. (Дн.); Омєляна Лїсїяка, капїтана д-ра Ярослава Восвідку, надпор. Володимира Галїнського, надпор. Юліяна Шєпаровича всі в Станиславові і надпор. Цуржановича з Чернопєць. — з коляди дїчат і хлопцїв в Тарнаві нижній 24 К. (Дн.). — Дєркак кондуктор зєлїзничий 10 К. — Зазудяк Яків 5 К. — Мирон Брух 1 К. — Стєфанія Ульванська учителька в Лїсєцк, Ірєну Круїковську учительку у Львові, — о. Йосєф Савїньскїй катїхїт у Стрію 5 К. (Дн.); о. Миколу Матковського, Володимира Шєпаровича, Мануїла Пєвлюка директора кєси задаткової в Стрію, Олю Козачишинївну учительку в Стрію, — Го дєйчук Настя Угєрско 10 К. (Дн.); Ізачну Вітковичку учит., Юлію Галїнтову жену вєзм., Валєрію Матковську жену сєвєщ. — всі в Стрію, Івана Петрушевича пєнс. судїю в Калуші, Нат. Гошовську в Фєлици.

Прємова всіх Вл. Жєртводавцїв приєржувати ся форми, оголошуваної в Дїлі, значить ся: насамперєд пише ся їм, називає, місцєнїє жєртводавця в опїслї по днєх точках (:) вїкљиканих, В той сплєб зєвжадїте нам богато работи, бо не трєба будє кождої картки перєписувати, а просто дати ся її до друку. При сїй нагодї приєзємо, шо жєртви складоєт ся підковєно систємою, акачати, жєлєна не бїльшє як пять осіб вїкљикувати. Пєвєж не бїльшє будємо сєркувати. Жєртви просїть ся посилати по коєд. тов. „Днїєстер“ (Львів, Руська 20) ч. кн. 9888, повідєляючи карткою ає-мїністрєво „Дїла“ і вїкљиканих.

ОПОВІСТКИ.

Бібліотека Товариства „Прогресс“ отворена кожного дня від години 4—6 вечером. 5—10

Український Народний Театр Т-ва „Бесіда“ у Львові. Саля Т-ва ім. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5.

В суботу дня 24. лютого „Весіля при ліхтарях“ оперетка в 1. дії І. Оффенбаха — рочлічне: „Заручини по смерті“ комедія на 2 дії Паливоди Карпенка.

В неділю дня 25 лютого „Ой не ходи Грицю — та на вечерниці“ нар. драма зі співами і танцями в 5 діях М. Старицького.

Білеті раніше набути можна в „Народній Торговлі“, в деку представлення при касі від год. 5. п. п. Початок о год. 7. вечером. 1—2

Ставанем Указинської Захоринки підбуде ся в неділю дня 25 лютого с. р. о 4 год з полудня в салі „Бесіди“, при вул. Косцюшка діточе представлене, по яким слідує діточі забави. Вступ для дорослих 1 кор. для дітій 50 сот.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
в дня 22. лютого 1917.
ВІЙНА НА СХОДІ.

Діяльність наших під'ядів і нападючих відділів вчора знова була дуже значна, особливо на фронті між Дорна Ватра і Дністром. Відділи наші крізь успішно сповнили свою задку і, потерпівши тільки малі втрати, привели чимало полоненях.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.

Над Воюшено значнійші сутички. На пів. захід від Тепелені розбито ворожі відділи. Заст. шефа ген. штабу Ф. Гевар.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 22. лютого 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт наслідника баварського ярестода Руппрехта: На півден від Армантір по славній підготовленю огнем кілька англ. компаній вдерло ся в наше становище. Сильний протинастуа безароволочно їх відти викинув. Нахислено 200 англ. трупів і 39 полоненях.

Ворожі напади в цілях звідних на пів. захід від Варнетон, над Ля Бассе і між Анкрою і Соммою не вдали ся.

СХІДНІЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт князя баварського: На півд. захід від Риги і на півд. березі Нарочи безуспішні виправи російських звідних відділів. Під Лабузами над Шарою і в кількох місцях між Дністром і Карпатами Лісами наші відділи виконали кілька успішних під'ядів.

На фронт архикнязя Йосифа ІМакензена при сніговничх була босва діяльність незначна.

Македонський фронт: На схід від Вардари Англішці силкувались примістити ся перед нашими становищем. Ручними гранатами їх прогнано.

Перший ген. квартирмайстер Людандорф.

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ

Хто має бн яку весну про мого брата Романа Мригашкогоско жув і в році 1914 був почтовим офіціантом в Дністрі, даскаво повідомити мене Володимир Мригашкогоско, Львів, Лісна 6. 146 1-3

Поручник, ісар-зетелер. Василь Майка — Пров — просити О. Коржубу в Березня в адресу Івана Майки в Тернополь, який в тересні 1916 переб.вав в Колонозах коло Березня. 144 2-2

ДОМАШНЯ БІБЛІОТЕКА **7 кор.**

ОБРА НАГОДА
бо майже за безцін!

Кождий може набути собі сі прехороші книжки і в сей спосіб покласти основу все вартисної домашньої бібліотеки; тимбільше, що в часах такої дорожні лекше заплатити 7 К — як 17-40 с. Продаємо по коштах власних і то ще з мир. часів, хто купить не пожадує!

А. Франс: Боги жаждуть крові 2—
Володимир Б. Латачки, онов. 1—
В. Г. Зайцев: Сина фальота, світова повість. Часть 1. і П. Переклад Д-р М. Лозинський 6—
М. Коцюбинський: Листи до Володимира Гнатюка 150
Д-р А. Фрістензен: З філософії політики, переклад Д-р М. Лозинський 180

Б. Бр. Нольде: Антономія України в історичного погляду. В перекладі і в передм. М. Залізняка 40
„Russica“ розвідки в статі 160
М. Гіво: Проблема сучасної естетики. З франц. мови перекл. Д-р Шурат 160
Леонід Андрій: Смерть повішених, перекл. Д-р В. Сімович 1—
Наші християнські сусільніни — 50

Замовляти: „Діло“ Львів, Ринок 10

Замовлені книжки за посередним надісланем грошей висилаємо того самого дня так як провищю яє і на Feldpost-а. — **Порто 80 с.** — **Feldp. 150** (само поштою конштує і К) — Поодинокі книжки можна замовляти в 50% опусту, тоді просимо на висилку нашійшу долучити 20 с. на поручену 60 с.

ДОМАШНЯ БІБЛІОТЕКА **7 кор.**

Оголошення.

Прошуую семинаристам для учасня І. випускової школи, чели можливо то і до шати. — **Евгенія Дяконова** в Милівацьк, в Поморані. 134 6-10

Прймаєть ся передплата на „Вістник Союзу Визволеня України“.

Виходить що тижня в неділю, в розмірі 16 сторі великого формату, в ілюстраціях рік видання IV.

Річна передплата вносить 15 кор. (15 марок, 6 рублів, 3 долари), піврічна 8 кор. (8 марок, 3 рублі), чотирьох 4 кор. 50 сот. (4 мар 50 фек., 1 руб. 75 коп.). Ціна поодиноких чисел 40 сот. (40 фек., 15 коп.).

Вістник Союзу Визволеня України в часописеюбес-партиіною і стоїть на становища самостіявництва, все-українським.

Крім статей на теми бачучого політичного житя і багатой хроніки в мови Росії, російської України і азійних областя російської України, Вістник багато місця уділяє творам красивого письменства, спракам Українським Словях Стріпців і проч.

В Вістнику містять ся правильно огляди голосі чужой преси та реферувать ся книжкові видани про українську справу а також огляди новиних і політичних подій.

Адреса редакції і адміністрії часописа: **Wies VIII. Josephstädterstr. 79. Tür 6.**
Конто поштової штемпилі 107090. 3-4

Українськ Молитвенники:

I. „Хвалите Господа з Небес“
гарного формату, звиш 750 сторін друку, с найновішим молитвенником в чистій народній мові.

Зміст молитвенника: Щоденні молитви ранішні і вечерні. Найважчийші пісні з вечерні і утрени. Літургія св. Іоана Золотоустого. Образець Тайни покаяня. Молитва перед і по сповіди, перед і по Причастю. Молитви на час Великого посту і на більші свята. Акафисти, тропарі кондаци воскресні, щоденні і на більші свята. Найбільша збірка коляд і церковних пісень. Пасхальна таблиця.

Молитвенник друкований гарними черенками на білім тринків папері коштує:

1) В переплеті з плющу або шкіри зі золоченими берегами і футералом К 9-00. 2) В переплеті в полотно з мармуровими берегами К 4-00. V. П

II. Малий молитвенник
народною мовою, малого догідного формату.

Оправлений цілий в полотно з витисками і корона.

Молитвенники можна дістати за попередним надісланем грошей: в Канцелярії Товариства „Прогресс“ у Львові, Ринок ч. 10. До замовлень доплатуєть ся 45 сот. на пересилку поштовою. 6-2

Народний стрій жіночий мало улюбаний — козявко в черв'язми — закуцую. Зголосення до 26. лютого під „Стрія“ адм. „Діла“. 140 3-3

Права родин покликаних до війска і н. необхідні інформації містять „інформацийні наєндаревць“. Ціна 30 сот. — „Жовтневський“. Ціна 20 с. — „Шкільний“. Ціна 20 с. До кожних 10 шт. 2 даром. Перевезена 1 шт. 5 сот. 12 шт. 30 сот. — **Вислав А. БЕРЕЗОВСЬКИЙ**, Львів, вул. Карпінського ч. 19. 139 4-15

„ДНІСТЕР“
ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
Львів, ул. Руська ч. 20 (власний діл)
Телефон ч. 788. — Конто Почт. Штемпилі ч. 25261.
Жарове конто в Австро-Угорській Банку

приймає до обезпеченя від огню будинки, хатні і господарські, движимости, меблі, одержу і білизну, збіже в снапах і в зерні, худобу і т. п.

Кождий Українець повинен асекуровати ся від огню, щоби на случай пожежі не понести страти, бо достаток однини, то добробит цілого народа.

КОЖДИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН АСЕКУРОВАТИ СЯ ТІЛЬКИ В ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР“.

Нема жадного нишого українського Товариства асекураційного від огню, — тільки один „ДНІСТЕР“.

„Дністер“ рахує найдешевші оплати за обезпеченя селянських будинків.

„Дністер“ звертає кождорічний чистий виск своїм членам.

„Дністер“ оцінює та виплачує шкоди по огні скоро і совісно, а на членів оцінкової комісії запрошує все двоох господаря.

„Дністер“ дає підмоги українським школам і бурсам, де виховують ся селянські діти.

Люди асекуровани в „Дністрі“ можуть дістати позичку у всіх великих банках і в Товаристві взаїмного кредиту „Дністер“.

Власні фонди „Дністра“ вносять з кінем 1915 року 6.890.075 — корон.

В „Дністрі“ можна обезпечати від крадежи з вложом движимости вського рода, а Товариства кредитної готівку, цінні папери і веклі за дешовою оплатою премії.

Адреса „Дністра“: Товариство взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“ у Львові, ул. Руська ч. 20. — Адреса для телеграм: „Дністер“ — Львів. — Канцелярії Товариства отворені що дня від 8—2 перед пол.